

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 august 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: Isaia 51.4-8: „*Ia aminte spre Mine, dar, poporul Meu, pleacă urechea spre Mine, neamul Meu! Căci din Mine va ieși Legea, și voi pune Legea Mea lumină popoarelor. Neprihănirea Mea este aproape, mântuirea Mea se va arăta, și brațele Mele vor judeca popoarele, ostroavele vor nădăjdi în Mine și se vor încrede în brațul Meu. Ridicați ochii spre cer și priviți în jos pe pământ! Căci cerurile vor pieri ca un fum, pământul se va preface în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui vor muri ca niște muște; dar mântuirea Mea va dăinui în veci, și neprihănirea Mea nu va avea sfârșit. Ascultați-Mă, voi care cunoașteți neprihănirea, popor care ai în inimă Legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor și nu tremura de ocările lor. Căci îi va mânca molia ca pe o haină și-i va roade viermele cum roade lâna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mântuirea Mea se va întinde din veac în veac*”. (...)]. Luați loc!

Și eu, la rândul meu, vă spun un „Bine venit!” din toată inima mea tuturor celor ce sunt prezenți și tuturor celor care ascultă și sunt conectați în direct. Domnul să ne binecuvânteze pe toți împreună, prin harul Său mare. Astăzi avem frați din Brazilia care ne-au vizitat. Poate că fratele nostru se ridică, astfel încât să fie văzut de toți. Frate, Dumnezeu să te binecuvânteze în mod deosebit în mijlocul nostru. Dumnezeu să-l binecuvânteze și pe fratele nostru din Guadeloupe; pe el îl cunoaștem. Apoi, frații noștri din Ujgorod din Ucraina vă rugăm să vă ridicați. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Sunt și frați din Republica Moldova. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Dumnezeu deschide uși noi în Bulgaria și pretutindeni. Noi suntem mulțumitori într-un mod deosebit fiindcă voi încă puteți veni și noi avem posibilitatea de a vă caza.

Saluturi [...] [Fratele Schmidt dorește să ia haina fratelui Frank – în sală este cald.. Fratele Frank spune: „Poate mai târziu... Fratele Schmidt este un frate care manifestă dragostea lui Dumnezeu. – n.ed.]

Un frate a transmis salutări și pune și o întrebare: „Dacă o soție are voie să pregătească pâinea pentru cină”. Sara a primit poruncă din partea lui Avraam să pregătească o pâine și Domnul a mâncat-o. Eu aș fi dorit ca astfel de întrebări să nu se mai pună, dar situația este așa cum este.

Astăzi avem o zi deosebită, pe care Domnul a făcut-o și care a intrat în istoria planului de mântuire al Dumnezeului nostru. Aproximativ doisprezece minute vom urmări o prezentare scurtă din ultima călătorie misionară pe care am făcut-o în Africa Centrală. Dumnezeu a binecuvântat în mod deosebit. Adunarea cea mai mică a fost de peste trei mii de persoane și cea mai mare de peste nouăsprezece mii de persoane. Dumnezeu a binecuvântat într-un mod deosebit. Unde este fratele nostru Taty? Să se ridice în picioare. Frate Taty unde ești? Acesta este fratele Taty! El a fost binecuvântat de Dumnezeu. El m-a însoțit în această călătorie de la primul până la ultimul ceas. El a fost traducătorul meu din engleză în franceză și în toate adunările s-a tradus și în a treia limbă care se vorbea în țara sau regiunea respectivă.

Aici este și fratele nostru Didier care m-a însoțit și el toată călătoria. Ridică-te în picioare ca să te vadă toți. Și el a fost copleșit de lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu. Unde este fratele Willy din Londra? Astăzi el nu este aici. Probabil pentru că în următorul sfârșit de săptămână eu voi fi în Londra. Dar mai sunt încă doi, trei frați: frate Miro, te rog ridică-te să te vadă toți; și el a participat la toate adunările, de la prima până la ultima. Apoi, cei doi frați ai noștri: fratele Dorfer și fratele Locher, vă rog ridicați-vă și voi în picioare. Unde este fratele Locher? Poftim? Fratele Locher traduce. Vino tu frate Dorfer spune câteva cuvinte, spune o impresie personală și apoi vom face de cunoscut ce fel de orașe...., spune în câteva propoziții ce te-a impresionat în mod deosebit.

[...]

Mulțumesc frumos! Salutăm într-un mod deosebit pe frații noștri și îndeosebi pe frații slujitori. În Likasi, în Lubumbashi, în Kolwezi, în Mbuji-Mayi, în Brazaville, în Kinshasa, în Muanda și din nou în

Kinshasa a fost ceva deosebit ce a făcut Dumnezeu acolo. Noi avem trei fotografii pe care le-am afișat pe hol, doar ca să vedeți în ce număr mare s-au adunat acolo oamenii. Știți ce lucru important a mai vrut să spună fratele Dorfer? Când am întrebat: „Câți dintre voi cred mesajul acestui ceas? Câți sunt botezați în mod biblic în Numele Domnului Isus Hristos?” Atunci peste nouăzeci la sută dintre cei prezenți au ridicat mâinile. Eu am fost mulțumitor pentru că acești treizeci și șase de ani s-au meritat, acești ani în care eu am făcut toate eforturile posibile ca să vestesc Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu.

Fratele Locher, cu siguranță a vrut și el să exprime câteva gânduri minunate. Eu am știut că el vorbește limba germană, română și maghiară, dar nu am știut că vorbește atât de bine engleza și franceza. Aceasta eu nu am știut-o. Dumnezeu a binecuvântat pretutindeni și a făcut lucruri mari.

O observație: când am fost în Lubumbashi și m-am întors la hotel, acolo guvernatorul statului m-a primit și a spus: „Eu am urmărit toată predica și sunt copleșit. Dumnezeu să vă binecuvânteze!” Și eu de asemenea i-am urat binecuvântarea lui Dumnezeu. Când am vrut să urc cu liftul, un bărbat m-a apucat de haină și mi-a spus: „Mai întâi trebuie să te rogi pentru mine”. S-au întâmplat niște lucruri mari. Apoi a venit un ofițer care are multe de spus în armată. Și el a îngenunchat și a spus: „Poate să mă ierte Dumnezeu? Am făcut lucruri rele în armată. Poate să mă ierte Dumnezeu?”. Dumnezeu a lucrat și a dăruit har, pocăință și iertare.

Și doar ca o mărturie: fratele nostru Dr. Mbie, are una din cele mai mari adunări din Africa și acolo au fost adunate peste douăsprezece mii de persoane din toate direcțiile de credință, metodiști, bapțiști și din partea celor care cred învățătura tunetelor. El m-a sunat și a spus: „Frate Frank și predicatorii din acest oraș și din împrejurimi sunt copleșiți și bucuroși și mi-au spus că «acel bărbat nu a vestit un proroc, ci ne-a vestit Cuvântul lui Dumnezeu». Și unul după altul sună și doresc să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos”.

Același lucru mi-a fost spus și de către fratele Thomas. În România am avut niște adunări minunate. Cine poate să-și închipuie că în Europa se adună două mii două sute de oameni ca să asculte Cuvântul lui

Dumnezeu? Cine poate să-și închipuie că poți să vorbești liber la televiziune? Acel bărbat din București care are răspunderea la acel post de televiziune a venit la fratele Daniel și a spus: „Și eu am simțit prezența lui Dumnezeu în timpul interviului”. Dumnezeu face lucruri mari; peste șaptezeci de persoane doresc literatură.

Revenind la ceea ce s-a întâmplat în Africa, voi știți că fratele Branham a avut o inimă mare și o dorință pentru Africa și a dorit să fie acolo. Mesajul a ajuns și în Africa și sunt și multe roade. Dacă este suficient de întuneric, doresc să vedem aceste douăsprezece minute cu înregistrarea. Se poate? [Se vizionează secvențe din adunările din Africa – n.ed.]

Propunerea pe care a făcut-o fratele nostru, de fapt este și propunerea noastră, este necesar să fie întuneric ca să se vadă bine; n-am putut vedea prea multe. Dar ați putut să vă faceți o imagine despre faptul că oamenii doresc să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, îl primesc și se bucură din toată inima lor.

Înainte de a intra în privirea Cuvântului, doresc pe scurt să intru în lucrurile care se întâmplă în timpul prezent. Vreau să spun totul pe scurt. Începând cu 1 august 2013 în Knesset - parlamentul Israelului din Ierusalim - este arborat drapelul palestinienilor. Acolo în Parlament, la Ierusalim sunt două drapele. Negocierile sunt aproape finalizate. S-a făcut cunoscut că acum nu va mai dura ani de zile, poate mai durează doar câteva luni până când va fi semnat tratatul. Ce se evidențiază este că protestanții sunt de acord cu conferința de presă a papei, ministrul de externe este de acord cu papa și papa continuă negocierile între iudei și creștini.

Alt subiect principal care a fost anunțat este că papa Francisc a zis: „un creștin nu poate fi un anticrist”. Eu am scris dedesubt: „anticristul nu poate fi un creștin”. Da... Totul se petrece... Dar în aceste știri citim că Obama îi salută pe Netanyahu și pe Mahmoud Abass, apoi vine propoziția principală: „Statele Unite sunt pregătite să sprijine aceste negocieri pentru ca acolo să fie instituite două state care, împreună, vor garanta pace și siguranță”. Aceste două cuvinte, „pace și siguranță” sunt scrise în acest document. În următorul document: „cvartetul privind Orientul Apropiat a reformulat țintele care trebuie urmate și în decizia

nouă din 30 iulie 2013 este dată ca țintă: soluția celor două state, un sfârșit al conflictului, o pace și o siguranță trainică pentru ambele state, pentru israeliți și pentru palestinieni”. Întotdeauna sunt aceste două noțiuni: pace și siguranță.

Frați și surori, fără să fim fanatici, ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu din 1 Tes. 5, în legătură cu revenirea Domnului nostru care este descrisă în capitolul 4. *„Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea”*. Și acum vine această informație dumnezeiască care ne arată timpul în care ne aflăm acum; este scris în v. 3: *„Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”*.

Aici este scris foarte clar și acest proces se apropie de sfârșit. Domnul ne spune tuturor: *„Când veți vedea, când veți auzi că aceste lucruri se întâmplă atunci să vă ridicați capetele căci știți că răscumpărarea voastră se apropie”*. În această legătură ne este adresat un cuvânt tuturor, 1 Tes. 5.4: *„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț”*. De ce nu trăim noi în întuneric? De ce nu poate ziua Domnului să ne surprindă? Fiindcă Dumnezeu a dat făgăduința că *„înainte de venirea acestei zile mari și înfricoșătoare a Domnului, Eu vi-l trimit pe prorocul Ilie și el va întoarce inimile copiilor spre părinții lor. El va reșeza din nou totul, înaintea venirii zilei Domnului”*.

Frați și surori, dacă citim profeția biblică în Vechiul și Noul Testament eu am notat 109 versete care sunt redată în Noul Testament cu referire la Vechiul Testament și de fiecare dată este spus: *„După cum este scris”*. Dumnezeu ne-a spus tot ceea ce avem nevoie și trebuie să știm. El ne-a trimis și un proroc ca să ne descopere Cuvântul profetic în împlinirea lui și să vedem împlinirea biblică.

În această legătură este și vestirea mesajului dumnezeiesc în toată lumea, căci așa este scris și în Matei 24.14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Și după aceea va veni sfârșitul”*. Dumnezeu a avut grijă ca totul să fie scris în Biblie, dar noi trebuie să

fim conștienți de asta. Milioane de oameni sunt în posesia Bibliei, dar numai dacă Dumnezeu ne poate descoperi Cuvântul Lui, abia atunci putem recunoaște făgăduința că Dumnezeu în această perioadă profetică a vrut să ne trimită un proroc ca să ne readucă la început și să fim rezidiți pe temelia originală, pentru ca la sfârșit Biserica să fie așa cum a fost la început.

Vă rog frumos, gândiți-vă un moment la acest fapt: aici în capitolul 4, de la început până la sfârșit, este vorba despre revenirea Domnului nostru Isus Hristos, cum va avea loc totul, în detalii. Cum Domnul va reveni, cu glasul unui arhanghel, cu trâmbița lui Dumnezeu, cum mai întâi vor învia cei morți în Hristos și noi care trăim vom fi schimbați. Apoi urmează orientarea biblică pentru noi: „*Cât despre vremi și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților*” (1 Tes. 5.1). Totul a fost scris. Mai mult decât este scris nu avem nevoie, de aceea detaliile nici nu mai trebuie spuse, fiindcă sunt deja spuse și scrise.

Vers. 2: „*Pentru că voi înșivă știți foarte bine...*”. Nu trebuie să se mai spună ceva. „*Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea*”. Apoi orientarea, când se va întâmpla, când va sosi acest timp și anume: „*Când vor zice: acum este «Pace și liniște», atunci când aceste întâmplări au loc, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei*”. Și adresat nouă tuturor: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț*”. Vers. 5: „*Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului*”. Este minunat în ce mod Duhul lui Dumnezeu, acum 2000 de ani, a putut scrie totul atât de exact, pentru ca noi, în timpul nostru, să avem orientarea biblică prin harul lui Dumnezeu.

Despre restul negocierilor, despre Muntele Sion, noi am vorbit deja. Totul se împlinește înaintea ochilor noștri. Și Ioel 3... În cele mai multe traduceri Ioel este împărțit în patru capitole; unele au trei capitole. Dar în orice caz este scris că Ierusalimul va fi împărțit, țara va fi împărțită. Și aceasta se întâmplă înaintea ochilor noștri.

Haideți să spunem aceasta în prezența lui Dumnezeu: că El a binecuvântat, în Avraam, toate popoarele, dar ele trebuie să primească această binecuvântare. Dumnezeu nu a vrut ca popoarele să fie împotriva lui Israel. Dumnezeu a vrut ca toți să fie de acord cu el. Fie că

Dumnezeu trebuie să folosească un bărbat, de exemplu un proroc care să descopere voia Lui și să fie un popor care să împlinească voia Lui, astfel încât toate popoarele să aibă parte de aceasta. Lucrul minunat va fi când Dumnezeu Își va încheia planul Lui de mântuire, atunci din toate popoarele, limbile, oamenii vor merge în Ierusalim și se vor închina Domnului Dumnezeu, acolo. Va veni acest timp. Nimeni nu trebuie să fie supărat pe Israel. Important este ca popoarele să recunoască ceea ce a făcut Dumnezeu, ce făgăduințe a dat El.

Același lucru se întâmplă și cu Biserica. Dumnezeu nu a dat făgăduințe multor biserici, ci doar Bisericii Sale i-a spus: „Eu voi zidi Biserica Mea” și toate celelalte trebuie să recunoască că Domnul Își zidește Biserica Lui. Cine dorește să fie mântuit, nu poate doar să aparțină unei biserici oarecare, ci trebuie să fie născut din nou cu adevărat și să fi intrat în Biserica Dumnezeului Celui viu. Nu să fie un membru într-o biserică, denominație sau părtășie oarecare, ci să fie născut la o nădejde vie prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu și prin Duhul lui Dumnezeu, așa cum este scris.

Haideți să spunem aceasta spre lauda și cinstea Domnului: Dumnezeu ne-a dăruit orientarea Lui ca noi să nu vestim doar o evanghelie oarecare, ci să vestim Evanghelia mântuirii, a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi nu-l predicăm pe Pavel, nu-l predicăm pe Branham, ci Îl predicăm pe Isus Hristos cel înviat, Biruitorul de pe Golgota care S-a înălțat la cer și va reveni. Dar noi includem în vestirea noastră tot ce i-a descoperit Dumnezeu lui Pavel, Petru, Ioan și ce a descoperit și fratelui Branham. Și-I mulțumim Domnului fiindcă avem o mărturie completă. Fratele Branham a spus deseori că spre seară se va face lumină.

Și vă rog să mă iertați dacă spun în seara aceasta: nu este suficient să știm ce a făcut Dumnezeu în timpul fratelui Branham sau în timpul lui Pavel; noi trăim acum, trebuie să știm ce face Dumnezeu în timpul nostru. Acesta este un punct care îmi provoacă multe probleme; fără să intru în detalii, dar s-a ajuns la o închinare idolatră, la un cult omenesc, la pelerinaje. Dumnezeu nu a vrut locuri de pelerinaj, ci noi să fim readuși la început, la Cuvântul original. Aici este înșelăciunea în cadrul mesajului.

Haideți s-o spunem liber și deschis, încă o dată: nu este suficient să ne referim la ceea ce a spus și a făcut prorocul. Ce poruncă i-a fost dată lui? „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot așa mesajul care îți este dat ție...”. Și ce a spus el în 10 februarie 1960, la Porto Rico? Fratele Branham a zis: „Nu eu, ci mesajul pe care mi l-a dat Dumnezeu, acest mesaj va premerge a doua venire a lui Hristos”. Și în punctul acesta se despart duhurile. Și eu nu sunt aici ca să vorbesc despre mine. Chiar nu am nevoie de aceasta. Dar o însărcinare dumnezeiască a fost o decizie a lui Dumnezeu, nimeni nu a fost întrebat. Nici Moise nu a fost întrebat, nimeni nu a fost întrebat. Toți au fost chemați de Dumnezeu în mod suveran și însărcinați, trimiși pentru un scop anume. Dacă Domnul a condus în acest mod și ne-a dat o parte directă din lucrarea Lui, aceasta este voia Lui, este decizia Lui, este planul Lui de mântuire care se împlinește în timpul nostru. Vedem și acum ce face Dumnezeu în mijlocul națiunilor.

Noi am spus aici: picioarele fratelui Branham au călcat în 15 țări și în 12 țări a predicat. După deschiderea peceților nu a mai putut să călătorească fiindcă a trebuit să depoziteze hrana. Ce să fac eu dacă Domnul i-a spus lui și el a repetat-o pe 1 aprilie 1962: „Să nu te duci în Elveția. Întoarce-te în Jeffersonville și depozitează acolo hrana”. Ce să fac eu dacă înaintea răsăritului soarelui, pe 2 aprilie 1962, Domnul mi-a spus: „Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se apropie de sfârșit, te voi trimite în alte orașe”? Ce să fac eu dacă Domnul mi-a spus: „Slujitorul Meu, va veni o foamete mare, depozitează hrană căci vei sta în mijlocul poporului și vei împărți hrana”? Ce să fac eu dacă prorocul lui Dumnezeu, pe 3 decembrie 1962 a confirmat-o: „Hrana pe care trebuie să o depozitezi este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru acest timp și este conținută în predicile înregistrate pe benzile de magnetofon”? Dacă privesc în urmă la toate acestea, atunci noi suntem o parte a acestei lucrări a lui Dumnezeu și anume a ceea ce a făcut Dumnezeu și ceea ce a vrut să facă în planul Său de mântuire și ceea ce face El în toată lumea acum.

Fratele Branham s-a bucurat că ultimele predici au fost transmise prin telefon. Bucuria lui a fost foarte mare, el a salutat oamenii din diferite orașe care au ascultat predicile sale în toată țara prin telefon. Dar acum noi avem peste 1200 de conexiuni în toată lumea prin internet, toți

văd și aud și pot ține pasul cu vestirea, și să trăiască chemarea afară, punerea la o parte și pregătirea lor, astfel încât să se împlinescă faptul că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu poate fi vestită și totul este inclus: Dumnezeirea, botezul, cina Domnului, toate temele sunt tratate, iluminate și învățate. Alegerea, predestinarea, totul a fost vestit foarte clar. Și mulțumiri lui Dumnezeu noi am păstrat un echilibru, nimănui nu i s-a „sui la cap”, ci ne-a atins inimile, nu capetele, fiindcă Dumnezeu a vorbit inimilor noastre și ne-a descoperit Cuvântul Lui și voia Lui, prin harul Său.

Voi știți că mândria orbește – cred că Iacov a scris-o - și cei mândri, îngâmfați, au probleme în a se supune lui Dumnezeu și să primească ceea ce face El în timpul prezent. Aceasta trebuie să o subliniez, de asemenea, încă o dată: cine vorbește doar despre ceea ce a făcut Dumnezeu în urmă cu zeci de ani, spre exemplu, până în anul 1965 - este foarte frumos, da - dar ce s-a întâmplat după aceea? Noi știm că și Ioan Botezătorul, când și-a încheiat slujba el a putut să plece. El nu și-a putut alege modul cum să plece din această lume. Noi am putea spune: oare de ce a permis Dumnezeu ca o fată să danseze acolo și apoi mama ei să dorească ca Ioan Botezătorul să fie decapitat? Pentru noi este de neînțeles, dar timpul lui a trecut, slujba lui era încheiată și el a trebuit să plece. Iar Domnul a continuat. Și când Domnul Și-a încheiat lucrarea Lui pe crucea de pe Golgota, Dumnezeu a continuat prin Biserică. Așa a fost situația și cu fratele Branham; nu s-a terminat totul acolo, ci a existat o continuare și anume, ceea ce a început Dumnezeu, a continuat. Pentru această continuare suntem mulțumitori. Și toți aceia care sunt de părere că fratele Branham trebuie să revină ca să-și încheie lucrarea [să știe că] nu un proroc va desăvârși lucrarea de răscumpărare, ci Domnul, care a desăvârșit lucrarea de creație va desăvârși și lucrarea de răscumpărare. Prorocii și-au împlinit slujba lor, dar Domnul poartă răspunderea generală.

Frați și surori, haideți să cuprindem încă o dată aceasta. Harul pe care ni l-a dăruit nouă Dumnezeu este minunat și astfel recunoaștem că suntem în voia lui Dumnezeu, fiindcă suntem în Cuvântul lui Dumnezeu. Niciun om nu poate să fie în voia lui Dumnezeu, numai dacă este în Cuvântul lui Dumnezeu. Și dacă este în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci este și în voia lui Dumnezeu. Orice altceva este o teorie

religioasă.

Dumnezeu Și-a vizitat poporul Său într-un mod îndurător și așa cum a scris Pavel către galateni în capitolul 1... acest bărbat și-a prezentat slujba într-un mod scurt și cuprinzător. Citim Galateni 1 de la v. 10: „*Caut eu oare, în clipa aceasta să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu?*”. Oare va fi Dumnezeu de acord cu voia noastră? Nu, ci doar ceea ce este în voia Lui va găsi bunăvoința Lui. Apoi Pavel continuă: „*Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos*”. La fel este situația și astăzi: nu poți vorbi pe placul oamenilor și să rezști înaintea lui Dumnezeu.

Eu sunt mulțumitor că în 1963 fratelui Branham i-a fost spus să vorbească despre cele șapte peceti. În 1964 eu am tradus cartea despre cele șapte peceti. În 1963 au fost deschise și în 1964 am pus totul pe o bază biblică. De la început, și chiar când fratele Branham încă trăia Dumnezeu a avut grijă ca să fie dat mai departe Cuvântul Lui descoperit. Noi am făcut aceasta, prin harul lui Dumnezeu. Lucrul frumos este că în aceste peste zece mii de predici eu nu a trebuit să retrag nimic. În toate cărțile și broșurile pe care le-am scris și le-am publicat, încă nu a trebuit să retrag nimic, fiindcă eu am scris doar ce aș putea să scriu înaintea lui Dumnezeu și am predicat doar ceea ce aș putea să predic și înaintea lui Dumnezeu. Și poporul lui Dumnezeu are dreptul să asculte Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor asculta Cuvântul lui Dumnezeu și toți aceia care nu sunt din Dumnezeu nu-l vor asculta.

Haideți să cuprindem. Dumnezeu, de la început, a avut grijă de toate lucrurile. Și la aceasta m-am gândit: ce minunat a vorbit fratele Branham despre primele patru peceti. Primele patru peceti au fost prezentate într-un context cu cele șapte biserici, apoi a vorbit despre pecetea a cincea și a spus că se referă la iudeii care au fost uciși în timpul celui de-al Treilea Reich și le-a fost spus să mai aștepte până când și frații lor vor muri la fel cum au murit și ei. Totul este scris foarte clar. Apoi urmează pecetea a șasea. Și cine citește pecetea a șasea își va da seama că atunci soarele se va întuneca și luna se va transforma în sânge - pecetea a șasea este deja o parte a zilei Domnului. De aceea putem spune cu toată siguranța: tot ce este scris în Apoc. de la cap. 7 la

cap. 12 este la viitor, încă nu s-a întâmplat nimic din ceea ce este scris începând cu pecetea a șasea. Noi trebuie să găsim și să avem această orientare dumnezeiască.

De asemenea, în predici, Dumnezeu l-a călăuzit pe fratele Branham și apoi totul este readus în Scriptură și poporul lui Dumnezeu este informat corect. Noi, cu un cuget curat, putem spune că nu am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite, n-am scos din context niște citate, ca să spunem: „prorocul a spus, prorocul a spus”, ci am readus totul în Cuvântul lui Dumnezeu în siguranța binecuvântată că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu va rămâne în vecii vecilor. Petru a spus: „Acesta este Cuvântul pe care vi l-am vestit”. Acest Cuvânt care rămâne în vecii vecilor, nu o interpretare sau o părere, ci Cuvântul original al Dumnezeului nostru.

Cu privire la secerișul bogat, ce să fac eu dacă Domnul mi-a arătat acest ogor cu aceste holde galbene, coapte. Ce să fac eu dacă El a spus: „Slujitorul Meu, strânge recolta?” Ce să fac eu dacă El a spus: „Această combină este hotărâtă pentru tine”? Era nou nouță, nimeni nu o mai folosise. Dumnezeu a deschis norii ca soarele să strălucească de șapte ori mai puternic peste acest grâu și atunci a început secerișul. Ce să spun? Totul este călăuzirea lui Dumnezeu, este harul lui Dumnezeu. Noi toți care suntem azi aici și toți frații de pe tot pământul, care au o parte în predicarea acestui ultim mesaj, suntem dependenți de Dumnezeu. Noi ne-am găsit locul nostru în Împărăția lui Dumnezeu și Biserica își găsește locul ei în Împărăția lui Dumnezeu. Și atunci toți vom înțelege că nu cunoștința, ci dragostea lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. *„Chiar dacă aș avea toată credința... și aș cunoaște toate tainele... și n-aș avea dragoste... sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor”*.

Am putea să spunem încă multe lucruri, dar haideți să spunem cu privire la acest mare seceriș. Frații noștri, mai ales cei din Republica Congo au zis: „Credincioșii din mesajul vremii sfârșitului sunt aproape de un milion, acum”. Este minunat în ce mod i-a folosit Dumnezeu pe frații noștri, în toate orașele și satele, chiar și în locurile îndepărtate ale pădurii și ultimii sunt chemați afară. Nu numai că s-au adunat trei mii sau nouăsprezece mii, dar s-a transmis prin televiziune și toată națiunea a avut parte de această vestire și oamenii pot să se decidă pentru Domnul. Dumnezeu a deschis uși, a deschis inimile oamenilor. Eu

doresc să mulțumesc fraților noștri care au organizat totul atât de bine, fiecare zbor, totul a fost perfect aranjat, organizat și planificat și totul a decurs conform planului. Dumnezeu să binecuvânteze pe fratele Josef, George și pe toți ceilalți să-i binecuvânteze într-un mod deosebit, în regiunea Likasi, Lubumbashi, în Kolwezi, Mbuji-Mayi, Dumnezeu să binecuvânteze pretutindeni. Când fratele din Angola a venit, el a trecut granița ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Foametea este prezentă acolo, același mesaj este vestit și Dumnezeu descoperă Cuvântul Lui tuturor acelor care îl cred și primesc acest Cuvânt vestit.

În Tit 1 este scris foarte clar în primele 3 versete. Tit 1.1-3: *„Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului care este potrivit cu evlavia, în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă, ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru”*.

Dumnezeul care nu poate să mintă a făgăduit totul înainte ca timpul să înceapă, dar apoi, când a venit timpul, a fost vestit ce a făgăduit Dumnezeu, s-a împlinit ce a hotărât El mai dinainte. Noi credem aceasta din toată inima și din tot sufletul nostru așa cum este scris aici: *„Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduire...”*. Acesta este timpul lui Dumnezeu, astfel încât să auzim făgăduințele pe care le-a dat El pentru acest timp, să le credem și să avem parte de împlinirea lor la timpul hotărât: *„Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru”*.

Închipuiți-vă unde am fi fost noi dacă Pavel n-ar fi fost trimis de Dumnezeu, ci pur și simplu s-ar fi apucat să predice. Unde am fi fost noi, atunci? O chemare este necesară pentru aceasta, în Împărăția lui Dumnezeu, de aceea a putut să spună conform poruncii lui Dumnezeu. În prima scrisoare circulară din 1966 am scris ca titlu: *„Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor”* și apoi, *„din însărcinarea Lui”*. Eu vă spun, Dumnezeu a permis să găsim harul Său, El ne-a inclus în planul Său, ne-a făcut cunoscut făgăduințele Sale, noi am primit trimiterea prorocului Său, am înțeles ce a vrut să ne spună Dumnezeu prin mesajul dat și am putut pune totul pe o bază biblică și Îi mulțumim lui

Dumnezeu pentru aceasta din toată inima noastră. Așa cum este scris în Fapte 13, toți aceia care sunt hotărâți pentru viața veșnică, vor asculta Cuvântul lui Dumnezeu, îl vor primi și îl vor crede. Toți aceia care sunt o parte din Biserica-Mireasă vor crede făgăduințele pentru acest timp, le vor fi descoperite și vor avea parte de împlinirea lor.

Frați și surori și toți cei ce sunt conectați din toată lumea prin Internet, nouă nu ne rămâne altceva de făcut decât să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră și pentru faptul că El ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură, ca noi să putem crede așa cum este scris în Scriptură. Dumnezeu ne-a dăruit harul Său.

Mulțumesc din nou tuturor fraților noștri, cum ar fi fratele Taty, care s-au pus la dispoziție ca să dea mai departe Cuvântul, tuturor fraților din toate popoarele, limbile și națiunile; și în special și fraților noștri care traduc în cabine în diferite limbi, Dumnezeu să fie cu voi și să vă binecuvânteze! Să binecuvânteze pe toți aceia care ascultă această vestire în toate limbile și au parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi! Nu putem decât să spunem: lăudat și binecuvântat să fie Dumnezeul nostru pentru harul Său pe care l-am aflat, ca să vedem ce se întâmplă cu Israelul, cum se împlinește acolo profeția biblică și apoi să recunoaștem că nimeni nu cunoaște ziua și ceasul. Dar când ei vor spune: „Acum este pace și liniște, acum nu mai este niciun pericol”, atunci va veni o prăpădenie peste ei. Pavel a scris: „Voi fraților, nu aveți trebuință de nicio declarație specială, scrisă”. Totul va fi așa cum a hotărât-o Dumnezeu în planul Său. Noi putem să ne spunem reciproc doar ceea ce ne-a spus Domnul tuturor: „Ferice de ochii voștri fiindcă ei văd, ferice de urechile voastre că aud și ferice de inimile voastre că cred și au primit Cuvântul lui Dumnezeu și le-a fost descoperit”. Toți împreună lăudăm puterea Sângelui Mielului, împreună Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Evanghelia Lui veșnic valabilă, pentru Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în vecii vecilor. Împreună vom mulțumi Domnului pentru că El ne-a călăuzit, prin Duhul Sfânt, în tot adevărul. Aceasta este ziua noastră, este timpul nostru pe care ni l-a dăruit Dumnezeu prin harul Său și de aceea suntem mulțumitori.

Frați și surori, încă un cuvânt adresat tuturor celor trudiți, tuturor acelor care au probleme deosebite, care solicită rugăciune, fie că este vorba despre boli sau alte probleme: vă rog, haideți ca noi să credem azi

din toată inima că în fiecare adunare pe care a ținut-o Domnul nostru, toate păcatele au fost iertate, toți bolnavii au fost vindecați, haideți să credem că El este Același și prin învierea Lui a confirmat tot ce s-a întâmplat pe crucea de pe Golgota. El a înviat ca Biruitor și a putut spune: „Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile locuinței morții”. Și trebuie să se îplinească Ps. 110 a trebuit să se îplinească „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale*”. Aceasta s-a întâmplat deja și dorim să o primim prin credință și să ne împotrivism bolilor, să avem o împotrivire interioară față de oricare boală și să spunem: „Doamne, eu cred că Tu ai luat și boala mea asupra Ta. Tu ai fost rănit din pricina bolii mele, Tu Ți-ai vărsat sângele și pentru iertarea mea, Tu ai fost bătut ca, prin rănilor Tale eu să fiu tămăduit”. Haideți să o primim astăzi prin credință!

Credința vine din auzire și auzirea din Cuvântul lui Dumnezeu, din Evanghelia deplină a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Domnul Dumnezeu să facă lucruri mari în mijlocul nostru. Noi o credem și El o va face. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui sfânt. Amin!

Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt” (...).

Câți cred și câți au o solicitare directă pentru care noi să ne rugăm și să credem împreună cu ei? Ridicați mâinile! Este scris: „Rugați-vă unii pentru ceilalți”. Putem să facem aceasta prin credință, acum, știind că este o lucrare încheiată de răscumpărare. Căci așa este scris și în Isaia 53.10: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui*”. Deja în v. 5 este scris: „*Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți*”. Amin! Noi suntem tămăduiți. Haideți să o credem acum din toată inima. Gândiți-vă și la Evrei 11.1: „*Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite*”. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da!” și „Amin!”

Iubite Domn, prin credință noi stăm pe terenul biruitor al Golgotei. Pretindem iertarea deplină, vindecarea desăvârșită și eliberarea desăvârșită. Iubite Domn, Te rog confirmă-Ți Cuvântul Tău astăzi în mijlocul nostru, în toate popoarele, în toate limbile, în toți cei care

ascultă, care sunt în legătură directă. Poporul Tău, Biserica Ta, aleșii Tăi, sunt binecuvântați cu fiecare binecuvântare a lui Dumnezeu care ne-a fost dăruită în Isus Hristos, Domnul nostru.

Scump Domn, Tu ni Te-ai descoperit, ne-ai vorbit proaspăt de la tronul Tău prin Cuvântul Tău și ne-ai deschis inimile, mintea noastră, înțelegerea noastră. Și noi putem avea parte de ceea ce faci Tu, o, Dumnezeule în timpul nostru.

Împreună Îți mulțumim, Doamne, din adâncul inimii noastre și din adâncul sufletului nostru, pentru trimiterea prorocului Tău în timpul nostru, pentru descoperirea Cuvântului Tău, înainte să vină ziua aceea mare și înfricoșătoare a Domnului. Tu ai împlinit Cuvântul Tău și noi putem recunoaște semnele timpului prezent. Și ceea ce se întâmplă în Orientul Apropiat, înțelegem, de asemenea. Când vor spune: „Pace! și liniște!”, atunci a sosit timpul Tău¹.

Iubite Domn, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru Vechiul și Noul Testament, pentru introducerea în planul Dumnezeului nostru. Iubite Domn, eu Îți mulțumesc pentru turma răscumpărată prin sângele Tău, pentru Mireasa Ta, Mireasa Mielului. Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Primiți-o, primiți-o, credeți-o din toată inima voastră și din tot sufletul vostru! O, Dumnezeule mare, Îți aducem toată închinarea și slava. Tu ai salvat, Tu ai eliberat, Tu ai vindecat, Tu Ți-ai dovedit Cuvântul Tău în noi toți și în toată lumea Ți-ai confirmat Cuvântul în toți. Binecuvântează în mod deosebit pe toți aceia care au ascultat Cuvântul Tău luna trecută, care ascultă și ei acum această veste, fie că este în Likasi, Lubumbashi, fie în Kolwezi, în Mbuji-Mayi, în Brazaville, în Kinshasa. O, Dumnezeule, Îți mulțumesc pentru sufletele pe care le-ai salvat, Îți mulțumesc pentru poporul Tău pe care l-ai chemat afară. Căci astfel este scris: „Voi, poporul Meu...”. Toți ceilalți pot să rămână unde sunt, pot face ce vor ei, dar poporul Tău ascultă vocea Ta, așa cum am auzit-o și în Cuvântul de introducere din Isaia 51.

Iubite Domn, Tu ești un Dumnezeu credincios. Ție Îți mulțumim pentru că Cuvântul Tău nu s-a întors fără rod nici în timpul acesta și nu se va întoarce fără rod, ci va împlini scopul pentru care l-ai trimis. Pentru aceasta Îți mulțumim, în Numele sfânt al lui Isus! Aleluia! Amin.

¹ Sau: atunci timpul este înaintat – n.tr.

Amin.

Luați loc. Aleluia. Laudă lui Dumnezeu.

Frați și surori, așa cum am spus mai înainte, în hol avem afișate trei fotografii din adunări (din Africa). Nu știu dacă vom face o a doua încercare ca să vedem filmul. Voi deja v-ați format o impresie. Voi știți că acolo mentalitatea este total diferită. Ce spui frate Erick? Doriți să vizionați? Mai aveți puțin timp? Atunci facem o a doua încercare pentru că acum este mai întuneric² (...)].

Haideți să ne ridicăm și să mulțumim împreună Domnului. Îl rugăm pe fratele Schmidt să vină și să se roage cu noi.

[Fratele Schmidt: Glasul tău a slăbit...]

Tată ceresc, noi cu toții privim spre Tine, Dumnezeu Cel viu și adevărat și recunoaștem timpul și ceasul în care am ajuns. O, Doamne, nu știm cât timp ne-a mai rămas, dar Tu știi totul. Dăruiește-ne harul ca noi împreună cu toate popoarele și limbile, și cum am văzut aceste extrase, toate aceste popoare proslăvesc Numele Tău și Îți mulțumesc pentru lucrarea Ta mare și desăvârșită de mântuire. O, Dumnezeule ceresc, dăruiește-ne și nouă harul, tuturor acelora care ascultă și urmăresc. Îți mulțumim, Doamne, fiindcă Tu ne-ai dăruit harul de a avea o mică parte în Împărăția Ta, să vestim Cuvântul Tău acolo unde sunt oameni care doresc să asculte acest Cuvânt și să-Ți aducă mulțumirile lor. Condu-ne Doamne așa cum a spus și slujitorul Tău. Pe Tine, Dumnezeu mare, care Ți-ai ales poporul Tău din toate limbile, popoarele și toate națiunile, Te lăudăm și Te proslăvim pentru lucrarea desăvârșită de pe crucea de pe Golgota. Tu ne-ai găsit pe noi, care ne-ai condus, Tu ești Păstorul cel Bun, Tu ne-ai dăruit harul și ai pus niște străjeri pe zidurile Sionului care veghează. Ajută-ne să luăm seama la Cuvântul Tău și să Te urmăm pe Tine. Abia atunci avem siguranța că vom intra în pacea veșnică spre lauda și cinstea Numelui Tău. Amin.

[Se cântă cântarea „Aleluia fii slăvit” (...)]. Amin. Domnul ne-a binecuvântat.

Părinți, aveți grijă de copiii voștri și contribuiți cu toții ca totul să decurgă în pace și liniște. Harul Domnului să fie cu voi! Fiecare să dea

² Adunările din Africa, care au fost postate și pe site-ul Misiunii, vor fi traduse și în limba română și veți fi anunțați unde pot fi urmărite – n.tr.

mâna celuilalt. Amin.